

אֶדְלֶמָן, ר' מָרְדֵּכִי (1847, היידקרוג, פרוסיה המזרחית —
1922, ברלין). סופר ועסקן. בילדותו שמע תורה

יהודי בתקופת
תה בה קהילה

מפי ר' ישראל סאלאנטר בקובנה, ועסק גם בלימוד
 חול. נודד הרבה. למד בפראג, בווינה, בפאריז. בווינה ענו
 זמן מה במערכת "השחר" ופירסם בו מאמרים ורשימות
 ביבליוגרפיות. נתיידד עם א. ש. ליברמן והשתתף גם
 ב"האמת". בפאריז הוציא עם ב. גולדברג (ב"ג) שתי
 חוברות "חיי עולם" לפירסום כ"י של חכמי ישראל. בנודדיו
 הגיע עד לפרס ולבגדד. על רשמי מסעו במזרח כתב גרמנית
 ב"יודישע פרעססע" (תורגם תרגום חפשי בידי נ. ד. הופמן
 ב"הצפירה" 1899, ונקרא "מסע אשור ובבל"). בראשית
 שנות השמונים הגיע לארץ ישראל וישב בירושלים עד
 סמוך למותו. בשנות תרנ"ג, תרע"ג/ד שימש כאן נשיא
 לשכת בני ברית. פירסם מאמרים בעיתונים יהודיים-
 גרמניים בשאלת התיישבות היהודים בארץ, והוציא שני
 לוחות תרמ"ז/ח (גרמנית ועברית) על ענייני א"י. עמד
 בראש החברה למען ציון, שדאגה להפניית עניי הארץ
 לעבודה. בסוף ימיו נמנה על העדה החרדית הקיצונית.
 שבראשה עמד הרב זוננפלד.

לה ברום.

(C)

תרכובות

פנחס גרייבסקי : זכרון לחובבים ראשונים, ז' ; ר' בנימין :
 מספודי ירושלים (ציון לזכר מרדכי אדלמן ז"ל), "הארץ", ג'
 באדר, תרפ"ה ; ד"ר יוסף י. ריבלין : אנשי ירושלים מן העבר
 הקרוב : א. רבי מרדכי אדעלמאן, "הד המזרח", ה', ד, ה.